



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Oratio Xerxis de bello Græcis inferendo. Inuentio tota continetur duobus
argumentis: de vindicanda iniuria, & gloria amplificanda: Dispositio
nonnihil fluctuat intercisa repetitionibus: Elocutio ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)



CHARACTERES CIVILIS ELOQVEN- TIAE.

LIBER DECIMVSTERTIVS.

In quo generis deliberativi, & iudicialis exempla.

EX ANTIQVIS AVCTORIBVS
Græcis, & Latinis: Cum notis.

LIBRI INSTITVTVM.



INSTITVI hoc libro caracte-
rem illius civilis eloquentiæ,
non quidem ambizioso tractu
fluentis, sed ponderosis senten-
tijs collectæ, vna aspectu oculis
subijcere. Congessi igitur in fa-
sciculum breues aliquot, ex He-
rodoto, Thucydide, Xenophonte, Herodia-
no, Salustio, Liuiio, Curtio, Tacito, & cæteris

nobiles orationes, quarum œconomiam, & ar-
tificium paucis digessi, quod nostra discipulis
opera gratior, atque vtilior foret. Si quis au-
tem plura desideret, ipsos auctores, quos indi-
co, adire poterit; non mei fuit instituti omnia
colligere, quod & à plerisque factum video,
sed quæ illustriora dumtaxat viderentur, in-
terpretari, atque ad cõformationem eloquen-
tiæ proponere.

ORATIO XERXIS DE BELLO GRÆ- CIS INFERENDO.

Inuentio tota continetur duobus argumentis, de vindicanda iniuria, & gloria
amplificanda.

*Dispositio non nihil fluctuat inter cisa repetitionibus. Elocutio simplex, & candida, non
tamen sine verbis Byssinis.*

AΝδρες ἄνθρωποι οὗτ' αὐτὸς ἡγεγνησμαι
νόμον ἔχει ὑμῖν πλεῖς, παραδείγμα-

Viri Persæ, equidem ego non ero huius in-
stituti author, sed ab alijs traditi imitator. *Ex Heriod.
l. 7. edit.
H. Steph.*
Nam, quemadmodum à maioribus natu acci-
pio,

M m m m 3

ἡντ' ἄτερον τ' καλέεσθαι, ὑπεξαυρημένων. οὕτω
 εἴτε ἡμῖν εἴτιοι δεῦσι δέλιον ζυγοῖ, εἴτε ἀνάλοιοι. sententiam dicere, rem pono in medico iubens
vnicuique sententiam quamlibet dicere.
 ἡμῖς δ' ἂν μοι τὰ δα ποιεῖντες χαρίζοιτο, ἵππεδ' ὑμῖν τμηθῶ τ' χρόνον, εἰς τ' ἤκειν δῆ, προθύμιας πάν-
 τα ἕνα ὑμῶν χαώσει παρῆναι. εἰς ἂν ἢ ἔχων ἤκη παρεσκευασμένον στρατὸν κάλλιπα, δέσω αἰ δῶρα,
 τὰ ἁμιόταλα νομιζέται εἶναι ὡς ἡμετέρω. ποιητέα μὲν ὄντα ὅτι οὕτω. ἵνα δὲ μηδ' ἰδιοβλαστέ-
 ῃν ὑμῖν δοκῶ. πῆγμα τὸ πρῆγμα ἐς μέγ' ἔσθ'. γινώμεθα κελύων ἡμῶν τὸν βελάμενον ἀποφά-
 νεσθαι.

● E C O N O M I A O R A T I O N I S .

- I. Exorditur ab exemplo ἑῖς insitito superiorum Regum, qui cum toti animi ad curas bellicas adiecerint: non decet Kerxem otium, ἑῖς vita molliem sedari. locus hic benevolentia, aut attentionis profusus fuisse in hac persona maiestate superuacaneus.
- II. Ab utili argumentatur, quod magna illecebra cupiditatis sit: Attica regionu fertilitas. Hac fuit ars Narsetis cum Longobardos ad Ianicum bellum inuitans. ex eadem regione illi eximia magnitudinis pompa pramisit: de quo strata gemate dico in symbolo.
- III. Magno argumento est Davi patrū exemplum, cuius spes fato intercisit, a quo nisi a filio instaurabuntur: Pater siquidem in filio:
Vixit quia voluit, vivere parte magis.
- IV. Ultio iniuriarum proponitur, ingens stimulus

generositatis, cui probum concoquere difficilimum est: Iniuria autem erant clarissimi ducibus illata. Nam Darius, ἑῖς Antapharnes, jatrapa ab Atheniensibus concisus: Darius vero prater armorum calamitatem etiam perpetua Græcorum irrisioni expositus, a quo dardismus barbarismus, quem dardidos μέλος vocat Ar. Stophanes in Dace.
 V. Spes ampla, ἑῖς generosa illustri oratione exaegerantur: Siquidem Attica deuicta, Persis cælo proxima futura est. Quem locum est imitatus Græcus Poeta Anthologia lib. primo, ubi Roma appellatur πατρὶς Θεομισιον ευρυκίος.
 VI. Illeclat pretiis generosos animos. Nam ἑῖς Persarum Regibus, quod ostendimus in Xenophonte, fuit familiare pro concione fortes laudare, ἑῖς amplissime munerari.

Barbarismus Dardidos melos.

ORATIO MARDONII SVASORIA.

Inuentio tota pender ab abiunctis personarum.
 Dispositio naturalis, Elocutio blanda, adulatoria, elata.

Ω δέσποτα, ὡ μόνον εἰς τῶν ἡνωμένων
 ἱεροθῶν ἀριστῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἑσσομέ-
 νων. εἰς τὰ τε ἀλλὰ λέγων ἐπικροῦσά, ἑῖς
 ἀληθέστατα, ἑῖς ἰσχυρῶς ὡς τῆ ἑξέστη κατοικη-
 μέτης ὅτε ἄσσει κατὰ γῆλα γαμίτη, ἑόντας ἀ-
 ναγῆς ἑῖς γὰρ δεινὸν ἂν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας, ἑῖς

D Omine, tu verò non modò superioribus Persis, sed etiam venturis es præstantior, qui cum alia, & optima, & verissima commemoras, tum verò quod Iones, qui Europam incolant, non sines habere ludibrio nos, minus quam ipsi sunt ludibrio digni: etenim res indigna est, si Sacas, & Indos, & Aethiopes, & Assyrios, aliaque mul-

tas.